

УДК 111.11:111.32:27-587.6 (043.3)
DOI <https://doi.org/10.32782/apfs.v042.2023.13>

В. О. Крилова (Світла)

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6675-3433>

кандидат філософських наук, докторант

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

ХАРИЗМА ЛЮБЛЯЧОЇ ПАРИ ЯК ПРОЯВ КОМУНІКАТИВНОГО АНДРОГІНІЗМУ

Актуальність даної проблеми зумовлена воєнною ситуацією в Україні, коли люблячі пари та сім'ї проходять значні випробування на міцність. У зв'язку з небезпекою перебування на території нашої держави, багато жінок лишають країну, що стає приводом утворити нову пару.

Важливим постає питання як індивідуальної харизми чоловіка та жінки, так і харизми їх пари, що значно підтримує і оновлює союз люблячих партнерів, надає йому сили у важкі часи випробувань. Люблячі пари із актуалізованою харизмою обох партнерів дають надію на відродження нашої держави, уособлюючи міцність вічних цінностей любові, вірності, розуміння, толерантності та співтворчості. Вони також демонструють і красу стосунків, що виражається у їх харизматичній єдності, тому стають взірцем для молодого покоління. Харизматичні пари у всі часи створюють унікальний комунікативний простір із Іншими, що підтримує дух людей і віру у світле майбутнє соціуму.

Тому необхідним стає осягнення екзистенціальних особливостей харизми люблячої пари, яка не *імітує* щастя та любов на людях, а щиро *переживає* їх. Це дасть можливість віднайти критерії дійсності парної харизми, яка не маніпулює свідомістю людей, а пробуджує у них бажання створювати власні продуктивні союзи задля процвітання нації.

Дослідженням феномену харизми займалися М. Вебер, Е. Трельч, Д. Еммет, Р. Зом. Аспекти політичного лідерства і харизми аналізуються у роботах таких мислителів як К. Фрідріх, А. Швейцер, А. Уілнер, Ж. Блондель.

Прояви харизматичного керівництва та імідж харизматичного лідера осмислюються у дослідженнях Б. Басса, Б. Аволіо, У. Гарднера.

Феномен псевдохаризми людини у соціально-політичному просторі досліджують Й. Бенсман і М. Гайвант, сфабриковану харизму аналізує Р. Глассман, синтетичну харизму – Р. Лінг.

Особливості набуття харизми, опанування харизматичної комунікації та досягнення харизматичного лідерства у своїх роботах досліджують Дж. Антонакіс, Р. Даліо, В. ван Едвардс, Ніколаус Б. Енкельман, О. Ф. Кабейн, П. Кінг, Дж. Н. Ландрам, Дж. С. Най, Й. Менге, Р. Ріджио, Ч. Хуперт.

Аналіз названих публікацій дозволяє зробити висновок, що саме феномен індивідуальної харизми людини та його прояви у соціально-політичному просторі набули ґрунтового дослідження у цих роботах, у той час як питання харизми у парі взагалі та її гендерні прояви зокрема не отримали достатньої уваги науковців. Це зумовлює системний аналіз і концептуалізацію феномену харизми люблячої пари та осмислення її екзистенціальних аспектів у бутті людини.

Плідним для нашого дослідження виступає методологічний підхід метаантропології Н. Хамітова, який аналізує людське буття у буденному, граничному і метаграничному екзистенціальних вимірах. Аналіз феномену харизми у контексті статі здійснюється за допомогою підходу андрогін-аналізу як методу «дослідження й глибинної корекції буття особистості та відносин між особистостями» [8, с. 11], у рамках якого чоловічість екзистенціально проявляється як духовність, що «виражає теоретико-пізнавальну, художньо-творчу та морально-аксіологічну активність людини» [8, с. 63] й характеризується «зневагою до теперішнього, бажанням прогресу, трансцендування» [8, с. 64], а жіночість як душевність «виражає спрямованість людини передусім не до трансцендентного, а до ближнього, здатність до конкретно вираженої любові та співчуття... зверненість до теперішнього, а не майбутнього, переживання самоцінності теперішнього» [8, с. 64].

Любляча пара, як спільне коло взаємодії двох особистостей, може сприяти росту особистості та поглибленню її індивідуальної харизми. У люблячому союзі харизма чоловічості поєднується із харизмою жіночості, набуваючи нової цілісності і нової харизматичності, реалізованої не лише всередині однієї особистості, а й у духовно-душевній близькості з коханою людиною протилежної статі.

Застосовуючи андрогін-аналітичний підхід [8, с. 11-14], можна припустити, що наявність тілесно-статевих, духовних і душевних проявів харизми особистості взагалі й харизми пари, зокрема, а також необхідність їх цілісності, є умовами набуття дійсної індивідуальної та подвійної харизматичності. «Андрогінна цілісність людського буття постає як цілісність особистості та комунікативна цілісність люблячої пари, які

виступають основою всіх дійсних форм цілісності в світі людини» [7, с. 59]. Засновуючись на сказаному, варто відзначити, що цілісність пари чоловіка та жінки починається із виявлення харизми одне одного, як індивідуальної цілісності і сприяє розвитку цієї харизми у екзистенціально-комунікативному полі любові, що поєднується зі свободою.

Можна зробити висновок, що харизма пари – це духовно-душевна та тілесна цілісність чоловіка та жінки у союзі, яка засновує їх *подвійний* неповторний екзистенціальний шарм. *Подвійна харизма* виникає у гармонійній взаємодії андрогінної, цілісної пари, де партнери є актуалізованими особистостями із пробудженою харизматичністю.

Для подальших міркувань необхідним видається уточнення понять «андрогінність» та «андрогінізм». Аналізуючи поняття «андрогінність», Н. Хамітов та С. Крилова визначають її «як стан і міру гармонії духовності і душевності в бутті людини» [8, с. 14-15]. Як було відзначено вище, за умови союзу двох андрогінних, цілісних духовно-душевних харизматичних особистостей, любляча пара також стає як андрогінною, так і харизматичною.

Концепт «андрогінізм», за переконанням вищезгаданих авторів, означає «усвідомлену стратегію набуття андрогінності – на рівні особистості і на рівні пари» [8, с. 220].

Харизма пари, як її специфічний екзистенціальний шарм, засновується на спільності світогляду, цінностей, життєвих завдань, і зовнішньо виражається у спорідненості поглядів партнерів, гармонії невербальної тілесної взаємодії та звучанні їх голосів.

Отже, є помітні риси харизматичних пар, які можна назвати критеріями подвійної харизми, і всі вони засновуються на певній спільності, схожості або спорідненості чоловіка та жінки. Перш за все, як було відзначено вище, це – спорідненість і цілісність їх особистостей, що об'єднує їх зовнішню, екзистенціально-тілесну або внутрішню, екзистенціально-особистісну харизму, а іноді й зовнішньо-внутрішню, екзистенціально-комунікативну індивідуальну харизму [2, с. 134]. Важливим виступає і характер взаємодії партнерів у харизматичному союзі, що пов'язаний із цінностями партнерів і коливається від сумісного проведення часу у розвагах, загального процесу пізнання, конкуренції, актуалізації до спільної діяльності й співтворчості одне з одним та оточуючими. Спільну діяльність або особисту місію варто виділити як окремий критерій подвійної харизми, яка об'єднує мотиви партнерів у їх індивідуальній і парній самореалізації.

Отже, харизма пари проявляється як подвійний шарм андрогінних партнерів, які знайшли

шлях до себе та одне одного, розкрили силу і магнетичність не лише власної статі, а й власної особистості й об'єднали свої творчі та життєві здобутки у єдине ціле.

Важливо усвідомити андрогінність «не лише як стан, а й як взаємодію – і як особистісний, і як комунікативний феномен» [6, с. 15]. Комунікативна андрогінність виражається у «цілісності двох особистостей як духовно-душевних цілісностей» [6, с. 15]. Можна сказати, що подвійна харизма у вищих проявах виступає результатом комунікативної андрогінності як стану і комунікативного андрогінізму як стратегії цілісності людини і у парному союзі, і у соціумі.

При духовно-душевній та тілесній єдності й одночасній світоглядній відкритості чоловіка та жінки, при спільності їх інтересів, цілей та цінностей, пара набуває конструктивної харизматичності. Такий союз об'єднує не лише представників двох статей, а й двох окремих харизматичних особистостей, здатних пройти шлях від програм продовження роду до співтворчості та реалізації спільної місії. Характер взаємодії у такій парі заснований на розвитку та поглибленні любові до себе, партнера та світу, внутрішньої свободи, близькості та співтворчості.

Можна зробити висновок, що утворюючи харизматичний союз із партнером, людина по-новому виявляє, розвиває та *переживає* індивідуальну харизму як результат цілісності тілесного, духовного і душевного начал, і парну, подвійну харизму, як результат гармонійного співбуття на тілесному, душевному й духовному рівнях.

Важливим видається аналіз особливостей подвійної або парної харизми у контексті відносин люблячих чоловіка та жінки, які мають певні відмінності у буденному, граничному і метаграничному екзистенціальних вимірах буття [8, с. 30-34].

Вище було зазначено, що автором даної статті пропонуються екзистенціально-тілесна, екзистенціально-особистісна і екзистенціально-комунікативна харизма, що відповідають названим екзистенціальним вимірам буття, і проявляються на рівні окремої особистості [2, с. 134-135]. Засновуючись на даній типології, можна припустити, що дані види індивідуальної харизми людини можуть набувати нових аспектів і значень у просторі харизматичної пари. Це приведе до досягнення екзистенціально-тілесної, екзистенціально-особистісної і екзистенціально-комунікативної подвійної харизми пари.

Важливо наголосити, що при взаємодії двох окремих особистостей, утворення строго єдиного типу харизми не є закономірним, але можна говорити про домінанту одного із них як рушійну силу тяжіння партнерів одне до одного, якщо мова йде про індивідуальну харизму, а також рівень і характер впливовості пари на соці-

альне оточення, якщо мова йде про подвійну або парну харизму. Домінуючий тип подвійної харизми пов'язаний із тими екзистенціальними та світоглядними основами, що закладені у нього в залежності від виміру буття, у якому в більшій мірі живе і мислить пара. Осягнення цих особливостей подвійної харизми дасть можливість усвідомити як конструктивні, так і деструктивні аспекти її впливу у парі та соціумі.

У координатах метаантропологічної методології, можна сказати, що любляча пара *у буденному бутті* може демонструвати *екзистенціально-тілесну подвійну харизму*. Така харизма пари причаровує помітною емоційністю, ніжністю, схожістю настрою і гумору, любов'ю до спільних розваг. Вона яскраво виражається зовні у помітній тактильності, романтичному піддражнюванні одне одного, флірті, балощах. Люблячі партнери підтримують взаємний сексуальний потяг, хвилюючи одне одного як фізичною привабливістю, так і емоційною прив'язаністю.

У парі із домінантою екзистенціально-тілесної харизми чоловік та жінка часто мають спільне хобі, а їх об'єднуючою місією виступає створення щасливої, матеріально забезпеченої родини. Проте всепоглинаюча душевність і буденність спричинюють значну статичність екзистенціально-тілесної подвійної харизми, що застигає лише в рамках пари та її повсякденних психо-фізичних потреб.

Можна сказати, що екзистенціально-тілесна подвійна харизма розкривається у руслі стратегії екзистенціального сексизму, яка полягає у «розвитку чоловічості або жіночості в особистості чи парі за рахунок своєї протилежності» [7, с. 116-117] і корелює із цією стратегією. Така кореляція спричинює помітне лідерство чоловіка та виражену підвладність йому жінки. Пари із екзистенціально-тілесною харизмою виглядають надзвичайно гармонійно на фізичному рівні й притягують увагу цією гармонією. Маскуліно-душевний чоловік-харизматик із широкими плечима поряд із фемінно-душевною жінкою-харизматиком транслюють впевнену здатність продовжувати життя, народжуючи здорове потомство. Тому така пара викликає щире захоплення у інших пар і людей зі схожими цінностями, які визнають її подвійну харизму і надихаються нею. Їх чарівність і впливовість зумовлюється тим соціальним середовищем, яке відповідає їх стилю життя.

Природне перетікання фізичної та психологічної чоловічості й жіночості, маскуліності й фемінності у відносинах, де кожен представник пари знаходиться на «своєму» місці, даному природою, повідомляє про гармонію партнерів на рівні статі, проте замикає їх подвійну екзистенціально-тілесну харизму здебільшого одне на

одному. Н. Хамітов відзначає, що сексизм як «укоріненість у статі...пригнічує особистість – як власну, так і Іншого...В результаті відбувається диспропорція особистісного зростання, яка призводить до зростання внутрішньої самотності» [7, с. 116-117]. І дійсно, сприйняття людиною себе як так званої половини від цілого призводить до глибинної непродуктивної залежності від партнера, який доповнює статево і світоглядно, даруючи стан досить формальної цілісності. За відсутності особистісного єднання, по суті маємо лише *натяк на подвійну харизму*, виражену найбільше у статевої єдності.

У *граничному бутті* [8, с. 31] пара здатна до набуття *екзистенціально-особистісної подвійної харизми*. У такому союзі увага чоловіка та жінки загострюється на індивідуальній харизмі кожного з них, як найбільш адекватній для особистісного тандему. Важливим для партнерів стає не лише зовнішнє та емоційне взаємне тяжіння, а й особистісний потяг, що викликає почуття розуміння й світоглядної єдності. Такі пари прагнуть до самовираження у спільній діяльності, проте вона не завжди стає співтворчістю та співтворчою місією, більше того, гуманістичною місією, через яскраво виражений індивідуалізм партнерів та відсутність справжньої діалогічності як із самими собою, так і одне з одним. Партнери можуть писати пісні та музику, знімати фільми, керувати компаніями, розвивати бізнес, проте у всьому цьому їм буде значно бракувати підтримки, душевної теплоти і близькості.

Екзистенціально-особистісна подвійна харизма значно виражається у помітній впевненості та гордовитості кожного з партнерів, які у парі відтіняють екстравагантність та унікальність один одного. Такі чоловік і жінка виглядають досить гармонійно, адже завжди відповідають одне одному на інтелектуальному рівні, що поєднує їх спільними цілями, орієнтацією на успіх та визнання. Пари із екзистенціально-особистісною харизмою зачаровують пасіонарністю, волею до перемог, особистісною силою, що є помітною коли партнери знаходяться поряд. Вони мотивують оточуючих на саморозвиток та парний соціальний успіх, проте нерідко змінюють партнерів на власному шляху становлення. Іноді такі пари поведуть себе зверхньо по відношенню до людей, при цьому викликаючи обожнювання по відношенню до себе. Вони приваблюють невловимою особистісною грою у парі, яка відбувається на фоні публічності, успішності, достатку, талановитості, що посилюють їх парну харизму.

Власною поведінкою чоловік та жінка із екзистенціально-особистісною харизмою демонструють усім свою виключність та гідність, нерідко проявляючи своєрідний парний егоцентризм. Проте часто партнер потрібен їм для підкреслення

власної значимості у соціумі або взаємовигідного об'єднання творчих зусиль при створенні важливих проєктів життя. Можлива наявність так званих подвійних моральних стандартів у парі, коли партнери ведуть полігамне життя, при цьому перебуваючи у тісному творчому та світоглядному зв'язку. Так було у парі всесвітньовідомих харизматиків Жана Поля Сартра й Симони де Бовуар, які все життя любили одне одного, але і мучили невірністю. Цінність свободи й індивідуальної творчості були для них важливішими за цінність любові та співтворчості. Цей союз демонструє успішність індивідуальної харизми партнерів при не менш проявленій харизмі пари.

Варто відзначити, що коли прояви фемінності та маскулінності придушуються волею до саморозвитку, творчості та влади, екзистенціально-особистісна харизма пари може набувати нарцисичного, авторитарного, деструктивного, маніпулятивного характеру. При чому авторитарним стає не один партнер, а обидва, тому час від часу вони можуть маніпулювати одне одним за допомогою власної харизми.

Можна констатувати, що екзистенціально-особистісна харизма корелює зі стратегією екзистенціального гермафродитизму, згідно з якою: «людина або сім'я приходять до вирівнювання чоловічості та жіночості за рахунок гальмування їх зростання. Особистість...жертвує особистісною динамікою заради завершеності та безпеки. Свобода та любов як цінності в її бутті витісняються цінностями справедливості» [9, с. 9]. Партнерство чоловіка та жінки, при маніпулятивній деградації індивідуальної харизми кожного з них стає неможливим, що призводить до поступового згасання парної харизми.

Головним виступає підкорення партнера своїй волі, контроль або конкуренція із ним. У цьому випадку чоловік та жінка не бачать одне одного як подвійне харизматичне ціле, насправді вони лише змагаються власною індивідуальною харизмою та інтелектом за визнання оточуючих і право бути кращим за допомогою партнера. Таке змагання може призвести не лише до згасання харизми партнерів і харизми пари, а й до їх розділення та самотності.

Надлишок інтелектуальності під маскою духовності породжує душевний холод як маніпулятора, так і його жертви. Більше того, маніпуляція собою та Іншим виступає основною перешкодою на шляху утворення як індивідуальної, так і парної харизми. Маніпулятор-харизматик прикриває харизмою власну неспроможність до близькості із партнером, біжить від зміни себе через вирішення завдань пари та ініціює стан особистісного відчуження.

Саме через придушення власної душевності, харизма маскулінно-духовного чоловіка у союзи

набуває авторитарності, харизма ж фемінно-духовної жінки виражається у ревнощах та бажанні контролювати партнера. Це повідомляє про відсутність справжнього діалогу Я-Ти [1, с. 1-2; 76] та взаємодії у парадигмі Я-Воно [1, с. 60; 63] із відсутності поваги до Іншого, його свободи та вибору. Така парна харизма по суті є імітаційною або квазі-харизмою, що характеризується нецирістю комунікації, стосунків, самореалізації, що базується на глибинній незацікавленості у особистості партнера поза контекстом вигідної взаємодії з ним.

У такій парі Ти існує задля віддзеркалення мого Я. Прикладом може бути пара Елвіса Преслі та його дружини, акторки Присцили. Дівчина відтворила таку зовнішність, яку бажав бачити перед собою Елвіс, перефарбувала волосся у темний колір, відбілила зуби, яскраво підводила очі, і в цілому жила інтересами чоловіка. Саме такий образ Присцили відповідав улюбленому жіночому образу Елвіса, він прагнув зробити її схожою на себе, а її життя підпорядкувати його життю. Але тільки після розлучення Присцила змогла реалізувала себе як успішний підприємець [10, с. 15].

Варто підкреслити, що пари із екзистенціально-особистісною подвійною харизмою можуть бути продуктивними саме у процесі індивідуального становлення чоловіка та жінки, проте можливі і деструктивні прояви такої харизми, що виражаються у авторитарності та маніпуляції одне одним і оточуючими. Деструктивність екзистенціально-особистісної харизми пари виникає через нецілісність світогляду, душевний біль та внутрішню закомплексованість, що спричиняють викривлення харизми пари. Такі викривлення спричиняють утворення антигуманної спільної діяльності харизматичних чоловіка та жінки, через яку вони можуть підсвідомо мститися одне одному за відсутність справжньої любові.

У екзистенціальному просторі *метаграничного буття* харизма пари набуває дійсних, цілісних, об'єднуючих аспектів і стає *екзистенціально-комунікативною*. Стратегія екзистенціального андрогінізму або актуалізованої статі набуває сили у цьому вимірі людського буття та уможливорює «найбільш конструктивне розв'язання суперечності екзистенціальної чоловічості та жіночості в межах особистості та сім'ї» [9, с. 9]. Екзистенціальний андрогінізм, що «є ознакою динамічної цілісності людської особистості та відносин між особистостями завдяки гармонійному зростанню як духовно-чоловічого, так і душевно-жіночого начал людського буття» [9, с. 9] створює найсприятливіші умови для вираження і розвитку подвійної екзистенціально-комунікативної харизми.

У такій парі цілісна харизма чоловіка, що йде до цілісності від маскулінності, та цілісна харизма жінки, що йде до цілісності від фемінно-

сті, не лише гармонійно доповнюють одна одну, а й утворюють андрогінність харизми пари через співзвуччя їх особистостей та екзистенціального шарму.

Таке співзвуччя знаменує актуальний максимум розкриття як індивідуального харизматичного потенціалу чоловіка та жінки у парі, так і спільного харизматичного потенціалу пари, масштабуючи її впливовість у соціумі. Екзистенціально-комунікативна подвійна харизма не лише констатується партнерами і оточуючими, викликаючи взаємний захват, а постійно розвивається, виходячи за межі пари і відкриваючись світу у акті спільної творчості не лише родини, артефактів культури або бізнесу, а й гуманістично значущих проєктів, активізуючи харизму послідовників.

У андрогінній, цілісній парі із екзистенціально-комунікативною харизмою чоловік та жінка здатні проявляти відкритість та гуманістичність у спілкуванні одне з одним та Іншими, звертаючись до них як до унікального і неповторного Ти, що є вартим поваги і захвату. На основі діалогічної цілісності харизматичних Я і Ти, формується ментально-чуттєвий взаємозв'язок із послідовниками, в результаті чого виникає глибинний резонанс із ними. Співпереживання такої пари й вдячність оточуючих підсилює парну харизму у їх очах. У таких союзах партнери здатні давати духовні орієнтири не лише одне одному, а й послідовникам у періоди екзистенціального вакууму, кризи ідентичності та важких соціальних випробувань.

Отже, можна зробити висновок, що саме пари із екзистенціально-комунікативною подвійною харизмою є насправді конструктивно-харизматичними. Об'єднані спільною місією, вони згуртовують й інші андрогінні пари та цілісних особистостей, створюючи проєкти, що гуманізують світ через творчість та співтворчість, демонструючи стратегію комунікативного-андрогінізму в дії. На основі цього висновку актуалізуються подальші дослідження харизми соціальної групи, що утворюється харизматичними лідерами або парами лідерів, що приводить до значущих трансформацій у суспільстві.

Література

1. Buber M. I and Thou. Eastford : Martino Publishing. 2010. 32 p.
2. Крилова (Світла) В. Харизма людини як духовно-душевна та тілесна цілісність: метаантропологічний аналіз. *Культурологічний альманах. Вип. 3.* 2022. С. 131-136.
3. Крилова С. А. Краса людини в життєвих практиках культури. Досвід соціальної та культурної метаантропології і андрогін-аналізу: монографія. Видання 2-е, видання, виправлене і доповнене. Київ: КНТ, 2022. 536 с.

4. Франкл В. Людина у пошуках справжнього сенсу. Психолог у концтаборі / пер. з англ. О. Замойська. Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2016. 372 с.

5. Fromm E. (2006). The art of loving [The art of loving]. USA, New York: Harper Perennial Modern Classics. 180 p.

6. Хамітов. Н. В. Філософська антропологія: актуальні проблеми. Від теоретичного до практичного повороту. 4-е видання, виправлене і доповнене. Київ : КНТ. 2022. 405 с.

7. Хамітов Н. В., Крилова С. А. Людина і культура. Словник. Філософська антропологія. Філософія культури. Культурологія. Київ : КНТ. 2022. 295 с.

8. Хамітов Н. В., Крилова С. А. Філософський словник: людина і світ. 2-е видання, виправлене і доповнене. Київ : КНТ. 2018. 394 с.

9. Presley P. B. Elvis and Me: The True Story of the Love Between Priscilla Presley and the King of Rock N'Roll. New York : Berkley; Reprint edition. 1986. 320 p.

10. Weber M. Economy and Society : A New Translation. London : Harvard University Press. 2009. 520 p.

Анотація

В. О. Крилова (Світла). Харизма люблячої пари як прояв комунікативного андрогінізму. – Стаття.

У даній статті обґрунтовується положення про те, що у гармонійній взаємодії андрогінної, цілісної пари люблячих людей, де партнери є актуалізованими особистостями із пробудженою харизмою, виникає подвійна харизма. У координатах підходів метаантропології та андрогін-аналізу доводиться, що харизма пари – це духовно-душевна та тілесна цілісність чоловіка та жінки у союзі, яка засновує їх подвійний неповторний екзистенціальний шарм. Розвивається думка про те, що харизма пари проявляється як спільний шарм партнерів, що знайшли шлях до себе та одне до одного, розкрили силу та магнетичність не лише власної статі, а й власної особистості й об'єднали свої творчі та життєві здобутки у єдине ціле. Пропонується аналіз екзистенціальних особливостей парної харизми усередині відносин чоловіка та жінки у буденному, граничному і метаграничному вимірах буття. Відзначається, що подвійна або парна харизма виступає проявом комунікативного андрогінізму, як стратегії духовно-душевної єдності та світоглядної відкритості чоловіка та жінки при спільності інтересів, цілей та цінностей.

Робиться висновок, що у харизматичній парі людина по-новому виявляє, розвиває та переживає як індивідуальну, так і парну харизму, як результат співбуття на тілесному, душевному й духовному рівнях. Відзначається, що харизма пари набуває дійсних і вищих проявів, коли проходить шлях від екзистенціально-тілесної та екзистенціально-особистісної й стає екзистенціально-комунікативною. У андрогінній, цілісній парі із екзистенціально-комунікативною харизмою чоловік та жінка здатні проявляти відкритість та гуманістичність у спілкуванні одне з одним та Іншими. У такій парі цілісна харизма чоловіка і цілісна харизма жінки не лише гармонійно доповнюють одна одну, а й утворюють андрогінність харизми пари через співзвуччя їх особистостей та екзистенціального шарму. Така харизма виходить за межі пари і відкривається світу

через акт спільної творчості не лише родини, артефактів культури або бізнесу, а й гуманістично значущих проєктів, активізуючи харизму послідовників.

Ключові слова: харизма люблячої пари, подвійна харизма, комунікативний андрогінізм, буття людини, харизма, любов, свобода, співбуття, екзистенціально-тілесна харизма пари, екзистенціально-особистісна харизма пари, екзистенціально-комунікативна харизма пари.

Summary

Vselena Krylova (Svitla). Charisma of a loving couple as a manifestation of communicative androgyny. – Article.

This article substantiates the position that in harmonious interaction of an androgynous, holistic couple of two loving people, where partners are an actualized personalities with awakened charisma, double charisma arises. In the coordinates of the approaches of metaanthropology and androgynous analysis, it is proved that charisma of a couple is the spiritual, mental and bodily integrity of a man and a woman in union, which bases their double unique existential charm.

The idea is being developed that the charisma of a couple manifests itself as a common charm of partners who have found a way to themselves and to each other, revealing the strength and magnetism not only of their own sex, but also of their own personality and combined their creative and life achievements into a single whole. An analysis of existential features of couple charisma

within the relationship of man and woman in ordinary, ultimate and transcendental dimensions of human being is proposed. It is noted that double or couple charisma is a manifestation of communicative androgyny as a strategy of spiritual unity and ideological openness of man and woman with common interests, goals and values.

It is concluded that in charismatic couple a person manifests, develops and experiences both individual and pair charisma in a new way, as a result of an coexistence on the bodily, mental and spiritual levels. It is noted that charisma of a couple acquires real and high manifestations when it goes from existentially-corporeal and existentially-personal and becomes existentially-communicative. An androgynous, holistic couple with existentially-communicative charisma is able to show openness and humanism while communicating with each other and Others. In such a couple, the holistic charisma of a man and the holistic charisma of a woman not only harmoniously complement each other, but also form the androgyny of the couple's charisma through the consonance of their personalities and existential charm. Such charisma goes beyond the couple and reveals to the world through the act of co-creation not only of family, cultural or business artifacts, but also humanistically important projects, activating the charisma of followers.

Key words: charisma of a loving couple, double charisma, communicative androgyny, human being, charisma, love, freedom, integrity, coexistence, existentially-corporeal charisma of a couple, existentially-personal charisma of a couple, existentially-communicative charisma of a couple.